

Prikaz odluke suda**Broj predmeta:** 23/11**Sud:** Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje**Vrsta predmeta:** KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda**Datum odluke:** 20.09.2011.**Prethodna odluka:** -

Ksž br. 23/2011

U IME CRNE GORE

Apelacioni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od predsjednika suda Dragutina Čolakovića, kao predsjednika vijeća, sudija Milića Mečedovića i Milivoja Katnića, kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Maje Tošić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih C. V. zbog krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz u sticaju sa krivičnim djelom zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272. st. 3. u vezi st. 1. Kz, krivičnim djelom utaja poreza i doprinosa iz čl. 246. st. 2. u vezi st. 1. Kz i krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz, P. M., zbog krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz u sticaju sa krivičnim djelom zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272. st. 3. u vezi st. 1. Kz, V. V. zbog krivičnog djela utaja poreza i doprinosa iz čl. 264. st. 2. u vezi st. 1. Kz, optuženog A. S. zbog krivičnog djela utaja poreza i doprinosa pomaganjem iz čl. 264. st. 2. u vezi st. 1. u vezi čl. 24. Kz i P. V. zbog krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz, rješavajući o žalbama Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, branioca optuženog C. V., advokata D. Đ. i branioca opt. P. V., adv. K. F., izjavljenih protiv presude Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/09 od 9.3.2011. godine, na javnoj sjednici vijeća kojoj su prisustvovali i to: optuženi C. V. i njegov branilac advokat D. L., optuženi V. V., optuženi A. S. i njegov branilac advokat M. D., održanoj dana 20.9.2011. godine, donio je

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i potvrđuje presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2009 od 9.3.2011. godine u oslobadajućem dijelu u odnosu na optužene C. V., V. V., P. M. i A. S.

2. Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog P. V. i potvrđuje presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2009 od 9.3.2011. godine u osudjujućem dijelu u odnosu na ovog optuženog.

3. Uvažava se žalba branioca optuženog C. V., a povodom te žalbe a po službenoj dužnosti i u odnosu na optuženog P. M., ukida presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2009 od 9.3.2011. godine u osudjujućem dijelu u odnosu na ove optužene, i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Žalba Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljena protiv presude Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2009 od 9.3.2011. godine, u osudjujućem dijelu u odnosu na optužene C. V. i P. M. je bespredmetna.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2009 od 9.3.2011. godine, u osudjujućem dijelu pod I oglašeni su krivim C. V., P. M. i P. V. zbog izvršenja krivičnog djela i to optuženi C. V. i P. M. neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz, a optuženi C. V. u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz a optuženi P. V. nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz kada ih je sud osudio na način što je prethodno optuženom C. V. utvrdio pojedinačne kazne zatvora za navedena krivična djela, a potom ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina i 7 (sedam) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 22.12.2004. godine do 30.5.2008.godine, P. M. na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina i 6 (šest) mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 20.12.2004.godine do 20.12.2008.godine, a optuženog P. V. na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 7.2.2005.godine do 30.5.2008.godine.

Na osnovu čl. 300. st. 7. u vezi čl. 75. Kz optuženima je izrečena mjera bezbjednosti i to trajnog oduzimanja od P. M. 2 kolese asfaltne pokrivke sa 213,51 gram opojne droge kokaina, od optuženog C. V. pištolja marke Bereta model 92 FS f. br. G 29523 Z sa dva okvira u kojima se nalazilo sedam komada municije cal. 9 mm, a od optuženog P. V. revolver marke "L Gsase Patent Wien 9005" br. 67301 cal. 8 mm i 19 komada municije cal. 7,65 mm kada je odlučeno da se isti predmeti imaju uništiti.

Prvostepeni sud je optužene obavezao da plate troškove krivičnog postupka i to optuženi C. V. u iznosu od 1.670,53 eura, optuženi P. M. i C. V. solidarno iznos od 1.595,00 eura te na ime sudskog paušala i to C. V. i P. M. iznos od po 300,00 eura, a optuženi P. V. iznos od 100,00 eura.

Nasuprot iznijetom, a u oslobadajućem dijelu presude pod II prvostepeni sud je optužene C. V., V. V. i A. S., a na osnovu odredbi čl. 373. st. 1. tač. 2. Zkp-a, oslobodio od optužbe kojom je bilo predstavljeno da su izvršili krivično djelo i to optuženi C. V. i V. V. utaja poreza i doprinosa iz čl. 264. st. 2. u vezi st. 1. Kz, a optuženi A. S. krivično djelo utaja poreza i doprinosa putem pomaganja iz čl. 264. st. 2. u vezi st. 1., a sve u vezi čl. 24. Kz.

U oslobadajućem dijelu pod III prvostepeni sud je optuženog C. V. i P. M., a na osnovu čl. 373. st. 1. tač. 2. Zkp, oslobodio od optužbe kojom je bilo predstavljeno da su izvršili krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272. st. 3. u vezi st. 1. Kz.

Sledstveno takvim odlukama prvostepeni sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka nastali u vezi krivičnih djela iz stava I i III izreke pobijane presude padnu na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv prvostepene presude žalbu su blagovremeno izjavili Vrhovni državni tužilac Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina zbog odluke o kazni u osudjujućem dijelu, a u oslobadajućem dijelu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp-a, povrede Krivičnog zakonika, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa žalbenim predlogom da Apelacioni sud CG optuženim C. V. i P. M. izrekne kazne zatvora u dužem trajanju, a pobijanu presudu u oslobadajućem dijelu pod II i III ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Branilac optuženog C. V., advokat iz Podgorice D. Đ. žalbu je izjavio zbog bitnih povreda

odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpunu utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili istu preinači na način što će optuženog osloboditi od optužbe. Branilac optuženog P. V. advokat K. F. žalbu je izjavila zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpunu utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili istu preinači na način što će optuženog osloboditi od optužbe.

Na žalbu Vrhovnog državnog tužioca odgovore su blagovremeno izjavili branilac optuženog C. V., advokat D. Đ. u kom odgovoru predlaže da Apelacioni sud CG žalbu tužioca odbije i potvrdi presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/09 od 9.3.2011. godine u oslobadjajućem dijelu pod II i III, branilac V. V., advokat K. F. u kom odgovoru predlaže da Apelacioni sud izjavljenu žalbu odbije i potvrdi presudu Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/09 od 9.3.2011. godine u oslobadjajućem dijelu u odnosu na ovog optuženog, a branilac optuženog A. S., advokat S. D. u odgovoru na žalbu predlaže da žalbeni sud žalbu Vrhovnog državnog tužioca u odnosu na optuženog A. S. odbije kao neosnovanu, a prvostepenu presudu u tom dijelu potvrdi.

Državni tužilac CG u aktu Kž br. 398/11 od 5.9.2011. godine, predlaže da se žalba Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljena protiv presude Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/09 od 9.3.2011. godine, uvaži, a da se žalbe branioca okrivljenog P. V. i žalba branioca okrivljenog C. V.a odbiju kao neosnovane.

Apelacioni sud CG je razmotrio izjavljene žalbe, odgovore na žalbu, kao i sve spise ovog krivičnog predmeta te ispitao prvostepenu presudu u granicama propisanim odredbama čl. 398. Zkp, pa je, iz razloga koji slijede, odlučio kao u izreci ove presude.

Neosnovano se prije svega izjavljenom žalbom Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina prvostepena presuda u oslobadjajućem dijelu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp-a, a kada se navodi da je izreka presude protivrječna razlozima jer je prvostepeni sud u obrazloženju presude na strani 67-oj naveo da kod optuženih nema namjere za izvršenje krivičnog djela utaja poreza i doprinosa iz čl. 264. Kz, a optužene je oslobodio na osnovu odredbi čl. 373. st. 1. tač. 2. Zkp-a, a to je da nema dokaza da su počinili krivično djelo iz optužnice, te kada je na strani 69-oj naveo da optuženi nijesu prekoračili granice svojih ovlaštenja što takodje znači da svojim radnjama nijesu ostvarili zakonska obilježja bića krivičnog djela, te da sud osim iznošenja sadržine nalaza vještaka finansijske struke i navoda odbrane optuženih nije iznio činjenice i razloge zašto nešto uzima kao dokazano, odnosno nedokazano, a nije dao ni svoju ocjenu pojedinih dokaza što predstavlja izostanak razloga o odlučnim činjenicama. Nerazumljivi su i razlozi koje prvostepeni sud daje na strani 65-oj u drugom stavu jer porez koji je preduzeće optuženih dužno da plati na kafu, nema nikave veze sa PDV-om po osnovu voćne pulpe te je nerazumljiv zaključak prvostepenog suda kada navodi da su radnje optuženih koje su kvalifikovane optužnicom kao krivično djelo zooupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272. st. 3. u vezi st. 1. Kz samo način izvršenja krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz, jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se ukazuje u žalbi Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, a u odnosu na oslobadjajući dio presude, niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prije svega pogrešno se u žalbi Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina ističe da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi u oslobadjajućem dijelu pod II na strani 67 naveo da kog optuženih nema namjere da izvrše krivično djelo utaja poreza i doprinosa iz čl. 264. Kz jer je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude na strani 67-oj naveo, a pošto je cijenio izvedene dokaze, a posebno nalaz vještaka finansijske struke i isti doveo u vezu sa odbranama optuženih da na osnovu činjenica koje su utvrdjene iz izvedenih dokaza se ne može izvesti pouzdan zaključak da su optuženi u namjeri izbjegavanja plaćanja poreza za svoje preduzeće prikrili podatke koji se odnose na utvrđivanje ovih obaveza ne evidentirajući u poslovnim knjigama prodaju predmetne kafe u količini od 6.155,95 eura odnosno prodajući istu na sivom tržištu. Ne stoje ni navodi iz žalbe tužioca da prvostepeni sud na strani 69-oj obrazloženja daje zaključak da optuženi nijesu

prekoračili granice svojih ovlaštenja što znači da svojim radnjama nijesu ostvarili zakonska obilježja bića krivičnog djela iz optužbe, jer je prvostepeni sud na strani 69-oj između ostalog naveo da činjenica što je u dijelu asfaltne pokrivke bila sakrivena opojna droga kokain ne kompromituje uvoz asfaltne pokrivke koji je obavljen kao redovna djelatnost preduzeća već čini obilježja posebnog krivičnog djela neovlaštena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz, za koje ih je sud oglasio krivim. Nakon toga prvostepeni sud je, a na istom mjestu još naveo da po ocjeni suda jedini nesumnjiv zaključak je da su optuženi C. V. i P. M. imali sva ovlaštenja i radili u okviru svojih djelatnosti za preduzeća koja su registrovana-kupovina i uvoz robe iz inostranstva, a suprotan zaključak ne proizilazi niti iz jednog dokaza pa time nijesu zloupotrijebili svoj položaj ni sebi ili drugome pribavili protivpravnu imovinsku korist. Dakle, prvostepeni sud iznoseći pomenute zaključke jasno iznosi svoj stav da nije dokazano da su optuženi preduzetim radnjama zloupotrijebili svoj položaj niti pak sebi i drugim pribavili protivpravnu imovinsku korist. Ne stoje navodi iz žalbe tužioca da prvostepeni sud izuzev što je iznio nalaz vještaka finansijske struke i naveo odbrane optuženih da nije naveo iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane određene činjenice niti da je dao ocjenu pojedinih dokaza jer je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude detaljno iznio odbrane optuženih, a potom i nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke M. P., a potom ovaj nalaz doveo u vezu sa iznijetom odbranom optuženih i potom i sa drugim izvedenim dokazima nakon čega je iznio zaključke zašto smatra da određene činjenice nijesu dokazane, odnosno da određene činjenice postoje i čiji dio zaključaka je već iznešen, a drugo je pitanje što se tužilac sa tim zaključcima ne slaže no tu se radi o drugom žalbenom osnovu i o čemu će biti riječi. Ne stoje navodi iz žalbe da je nerazumljiv zaključak prvostepenog suda sa strane 65-e obrazloženja iz stava II da porez koji je predmetno preduzeće bilo dužno da obračuna, a i plati na prihod od prodaje kafe nema nikakve veze sa PDV-om po osnovu voćne pulpe jer je prvostepeni sud ovaj zaključak pravilno izveo i učinio ga potpuno razumljivim iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke M. P. koji je objasnio da je ulazni PDV-e koji je plaćen prilikom uvoza robe zbirna kategorija koja se stavlja u odnos sa izlaznim PDV-om tako da prebijanjem obaveza po osnovu PDV-a nije vezano za naziv robe već za promet robe i za sve vrste robe koja je u tom periodu uvezena i bila u prometu. Dakle, ulazi PDV-e se prebija sa izlaznim PDV-om po svim osnovama i bez obzira na vrstu uvezene robe jer je osnov naplate PDV-a ukupni promet-oporezivi promet, a ne vrsta robe. Dakle ovi zaključci su potpuno jasni, a ponovo se ponavlja da je drugo pitanje što se tužilac sa tim razlozima ne slaže, ali tu se ne radi o bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka niti o nerazumljivim razlozima već o drugom žalbenom osnovu. Nijesu nejasni i nerazumljivi stavovi i zaključci prvostepenog suda sa strane 69-e obrazloženja kako je već iznešeno gdje prvostepeni sud iznosi svoj zaključak da nije dokazano da su optuženi C. V. i P. M. počinili krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272. st. 3. u vezi st. 1. Kz pošto se radi o činjeničnom i pravnom zaključku koji je jasan.

Kada se u žalbi Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina navodi da je prvostepeni sud pogriješio kada je prihvatio odbrane optuženog C. V. i V. V. da je predmetna kafa prodana sa odloženim rokom plaćanja te da je dokumentacija o tome nestala kako to navodi optuženi C., a da je trebao zaključiti da je predmetna kafa prodana na crnom tržištu te da je prvostepeni sud pogriješio i kada je zaključio da je položaj optuženog V. V. u privrednom društvu "M. C." bio samo formalne prirode, a da suštinski nije učestvovao u poslovanju društva, a da je i u ovom dijelu trebao zaključiti da je ovaj optuženi donosio sve poslovne odluke, a što se vidi i iz izjave optuženog C. u vezi dogovora između optuženih pa i iz izjave optuženog V. u kojoj navodi da je zajedno sa optuženim C. organizovao i vodio cjelokupno poslovanje preduzeća, a što je sve potvrdio i optuženi A. u žalbi se u tom dijelu prvostepena presuda pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrđenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. U vezi iznijetih činjenica Apelacioni sud ističe da je prvostepeni sud oslobodio optuženog C. V. i V. V., a na osnovu člana 373. st. 1. tač. 2. Zkp-a jer nije dokazano da su ovi optuženi kao osnivači i vlasnici, a optuženi V. V. kao izvrši direktor preduzeća "M. C." od početka januara 2004. godine pa do 22. decembra

2004. godine po dogovoru i u namjeri da izbjegnu potpuno plaćanje poreza za svoje preduzeće prikrili podatke koji se odnose na utvrđene obaveze, a to izbjegavanje obaveza prelazi 10.000,00 eura kao i da nije dokazano da im je optuženi A. S. umišljajno pomogao u tim radnjama stvaranjem uslova za izvršenje krivičnog djela. Dakle, nije dokazano da su optuženi C. i V. prodali na sivom tržištu količine kafe bliže navedene u optužnici nadležnog tužioca, te da to nijesu evidentirali u poslovnim knjigama prikrivajući tako podatke o prihodima, a što je sve od uticaja na utvrđivanje poreske obaveze niti je dokazano da im je u tome svemu pomogao optuženi A. S. potpisujući mjesečne poreske prijave za označeni period te nije dokazano da su tim radnjama uspjeli da izbjegnu obavezu plaćanja poreza na datu vrijednost u iznosu od 10.382,64 eura. U vezi stanovišta prvostepenog suda i ovaj sud nalazi da je pravilan zaključak da je optuženi C. V. u svojoj odbrani istinito iznio da je kafa prodana sa odloženim rokom plaćanja, te da je o tome postojala dokumentacija koja je prilikom njegovog lišenja slobode oduzeta od strane policije, te da je znao da se završi račun dostavlja do kraja februara naredne godine za prethodnu godinu, te da bi to učinio da nije dana 22.12.2004. godine bio lišen slobode te da ga je lišavanje slobode, u tom vremenskom periodu omelo da naplati sva potraživanja, te da podnese godišnju poresku prijavu. Prvostepeni sud je izveo pravilan zaključak o istinitosti odbrane optuženog, jer tokom glavnog pretresa nije izveden ni jedan dokaz koji bi ukazivao drugačije. Takođe je optuženi V. V. iznoseći svoju odbranu objasnio prirodu svog položaja u privrednom društvu "M. C." a najkraće rečeno da je njegov položaj u društvu bio samo formalne prirode, te da nije suštinski učestvovao u poslovanju društva niti je donosio bilo kakve poslovne odluke. Optuženi A. S. je u svojoj odbrani jasno iznio u kom vremenu je napustio preduzeće, a da je to bilo faktički polovinom 2003. godine, a formalno u februaru 2004. godine od kada ni na koji način nije uključen u poslovanju firme. Iznijete odbrane optuženih kako je već rečeno ničim nijesu dovedene u pitanju, a provjerom od strane suda one su potvrđene drugim izvedenim dokazima. Iz Centralnog registra Privrednog suda u Podgorici prvostepeni sud je utvrdio koje su uloge optuženih bile u preduzeću, a potom i činjenicu da je optuženi A. S. iz društva istupio dana 16.2.2004. godine. I optuženi C. V. je u svojoj odbrani naveo da optuženi A. S. je već 2003. godine istupio iz preduzeća, a da su kao osnivači ostali on i V. V., Svjedok R. S., a koja je vodila poslovne knjige preduzeća optuženih kao vlasnik agencije "F. P." je navela da optuženog V. V. nikada nije upoznala. Kako izvedenim dokazima na glavnom pretresu ničim nije dovedena odbrana optuženih C. V. i V. V. te i optuženog A. S. prvostepeni sud je pravilno našao da nije dokazano da su počinili predmetno krivično djelo. Ovo i zbog činjenice da je odbrana koju je iznio optuženi C. V. bila logična i u skladu sa onim što je kao nalaz i mišljenje iznio vještak finansijske struke. Ovaj vještak je objasnio da preduzeće odnosno ovlašćeni radnik preduzeća podnosi mjesečne i godišnje poreske prijave u kojima iskazuje poresku obavezu po osnovu prodane robe a na koju je dužan platiti porez. Kada se ovo dovede u vezu da je na uvezenu predmetnu kafu plaćena carina i ulazni PDV-e jasno proizilazi da je poreski organ bio u saznanju o kojoj količini i vrsti robe se radi, a time i kolika je poreska obaveza pri prodaji te robe. Sve te činjenice znao je i optuženi C. V. pa je logično njegovo objašnjenje, a kad ima ta saznanja, da bi tu poresku obavezu platio odnosno regulisao u narednom periodu do podnošenja konačnog završnog računa, a da nije lišen slobode koje je bilo 22.12.2004. godine. Stoji činjenica da nakon tog datuma ovaj optuženi objektivno nije mogao da sačini godišnju poresku prijavu za 2004. godinu niti završi račun, a time ni da iskaže konačnu poresku obavezu po osnovu predmetne robe. I po nalaženju ovoga suda zbog toga nije dokazano da su optuženi C. V. i V. V. kao osnivači i vlasnici preduzeća pri čemu optuženi V. V. i kao izvršni direktor u namjeri izbjegavanja plaćanja poreza za navedeno preduzeće prikrili podatke koji se odnose na utvrđivanje ovih obaveza. Iz iznijetih činjenica nije moguće izvesti pouzdan zaključak o njihovoj namjeri da to učine. Objektivno gledano tu obavezu i nijesu mogli prikriti, a to im je bilo poznato. Kako nije dokazano da su optuženi C. V. i V. V. izvršili predmetno krivično djelo to ni optuženi A. S. to djelo nije mogao izvršiti putem pomaganja, a kako mu je stavljeno na teret.

Prvostepeni sud je također pravilno zaključio da nije dokazano da su optuženi C. V. i P. M. izvršili krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272. st. 3. u vezi st. 1. Kz. S obzirom da ni jedan dokaz proveden na glavnom pretresu nije prožao pouzdan zaključak da su optuženi izvršili to krivično djelo. Dakle, nije dokazano da su optuženi u drugoj polovini 2004. godine na prostoru Crne Gore, Srbije i inostranstva po prethodnom dogovoru i to optuženi C. V. u svojstvu vlasnika preduzeća "M. C." a optuženi P. M. u svojstvu odgovornog lica i vlasnika preduzeća "C. T." prekoracjenjem granica svog ovlašćenja pribavili sebi protivpravnu imovinsku korist koja prelazi iznos od 40.000,00 eura. Nije dokazano da su u okviru djelatnosti za koja su preduzeća registrovana - kupovina i uvoz robe iz inostranstva na ime svojih preduzeća neovlašćeno radi prodaje kupili i prenosili opojnu drogu kokain na način što su preko ovih

preduzeća organizovali prenos opojne droge. Prvostepeni sud je pravilno zaključio da je u konkretnom slučaju utvrđeno da su optuženi C. V. i P. M. u sklopu ovlašćenja koja su imali i to C. V. u svojstvu vlasnika preduzeća, a optuženi P. M. i u svojstvu odgovornog lica i vlasnika preduzeća nabavili i prenosili asfaltnu pokrivku. Nabavljanje i prevoženje asfaltna pokrivke jeste u okviru ovlašćenja koja su optuženi imali. Optuženi su kupovinu i prevoz ove pokrivke obavili redovnim putem poštom propisanu zakonsku proceduru, a sve vezano za formiranje carinske i špediterske dokumentacije uz plaćanje svih potrebnih i predividjenih troškova. Preduzimajući ove radnje optuženi jesu djelovali u okviru ovlašćenja, ali je završetkom tih istih radnji i prestalo njihovo djelovanje u okviru položaja koje imaju i koje mogu preduzeti kao odgovorna lica u privrednom poslovanju. Dakle, to što je u asfaltnoj pokrivci bila sakrivena opojna droga kokain nema nikakve dodirne tačke sa radnjama koje su preduzeli kao vlasnici preduzeća, a optuženi P. M. i u svojstvu odgovornog lica. Dakle, kada su završene radnje koje su preduzeli u tim svojstvima oni više nisu preduzimali radnje ni u okviru svojih ovlašćenja niti preko tih ovlašćenja već su samo iskoristili radnje koje su prethodno preduzeli u okviru djelatnosti i koje su faktički i životno gledano završene i činjenicu da se opojna droga mogla sakriti u asfaltnim pokrivkama. Ali je sve to nezavisno i čini posebno krivično djelo, odnosno neovlašćenu proizvodnju, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz za koje ih je prvostepeni sud oglasio krivim. I po nalaženju ovoga suda radnje koje su preduzeli optuženi a u vezi krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz, nemaju nikakvih odirnih tačaka sa radnjama koje su preduzeli u okviru svoje djelatnosti za preduzeća koja su registrovana na njihova imena i kada su kupovali i uvozili robu iz inostranstva.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja ostali navodi Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, a koji su u suštini u istom pravu su bez ikakvog značaja za drugačiju odluku suda.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja neće se posebno davati stanovište ovoga suda u vezi odgovora na žalbu VDT-a, koji su podnijeli branioci ovih optuženih.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja i ovaj sud nalazi da je jedini mogući zaključak do kojeg je došao prvostepeni sud, a u odnosu na oslobadajući dio presude da nije sa sigurnošću moguće utvrditi da su ovi optuženi počinili krivična djela koja su im optužnicom stavljena na teret.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je našao da nije dokazano da su optuženi C. V., V. V. i A. S. počinili krivično djelo i to optuženi C. V. i V. V. utaja poreza i doprinosa iz čl. 264. st. 2. u vezi st. 1. Kz, a optuženi A. S. krivično djelo utaja poreza i doprinosa učinjeno putem pomaganja iz čl. 264. st. 2. u vezi st. 1. a sve u vezi čl. 24. Kz, što je sve navedeno u oslobadajućem dijelu presude pod II odnosno kada je prvostepeni sud našao da nije dokazano da su optuženi C. V. i P. M. počinili krivično djelo zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl. 272. st. 3. u vezi st. 1. Kz, a što je sve navedeno u oslobadajućem dijelu presude pod III, te kada ih je, a zbog toga, primjenom odredbi čl. 363. tač. 3. Zkp-a oslobodio od optužbe.

Nasuprot iznijetom Apelacioni sud CG nalazi da je neosnovana žalba branioca optuženog P. V. u pravcu žalbenog osnova, bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da nema razloga o odlučnim činjenicama, a u pravcu tvrdnje da prvostepeni sud nije dao razloge u vezi odbrane optuženog i zašto istu ne prihvata jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se ukazuje u žalbi niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Prije svega prvostepeni sud je, a u obrazloženju pobijane presude na strani 59-oj u zadnjem pasusu, a potom i na strani 60-oj detaljno naveo zašto nalazi da je optuženi P. V. počinio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz, a drugo je pitanje što se branilac optuženog sa tim zaključcima ne slaže no tu se radi o drugom žalbenom osnovu.

Neosnovano se prije svega žalbom branioca optuženog P. V. prvostepena presuda u odnosu na ovog optuženog pobija zbog postojanja bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 4. Zkp-a, a kada se navodi da je optuženom sudilo Specijalno odjeljenje za organizovani kriminal, korupciju, terorizam i ratne zločine iako mu na teret nije stavljeno izvršenje krivičnog djela sa elementima organizovanog kriminala, jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu

povredu odredaba krivičnog postupka. Optužnicom Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala Kts br. 2/04 od 17.6.2005.godine optuženom P. V. stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416. u vezi st. 4 i 1. , a u vezi čl. 25. Kz putem pomaganja i krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 3. u vezi st. 2. i 1. Kz, a sve sa elementima organizovanog kriminala u vezi čl. 507. st. 3. i 4. Kz, u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz. Dakle, ovom optuženom na teret je stavljeno izvršenje krivičnih djela iz nadležnosti Specijalnog odjeljenja Višeg suda u Podgorici kao i krivično djelo koje nije u nadležnosti toga suda. Članom 31. Zkp je predviđeno da ako je nekom okrivljenom stavljeno na teret više krivičnih djela od kojih je za neka nadležan niži, a za neka viši sud, nadležan je viši sud. Po navedenoj odredbi za sudjenje optuženom je nadležan viši sud. Članom 35.st. 2. Zkp-a je predviđeno da ako poslije otvaranja glavnog pretresa sud ustanovi da je za sudjenje nadležan niži sud nastaviće postupak i donijeće odluku. Dakle, imajući u vidu da se radi o sticaju krivičnih djela, odnosno o koneksitetu pa sudjenje otpočne jedan sud po odredbama čl. 31. st. 1. Zkp postupak po svim krivičnim djelima nastaviće i završiće taj sud bez obzira na nadležnost a kako je predviđeno čl. 35. st. st.2. Zkp.

Kada se u žalbi branioca optuženog P. V. navodi da je prvostepeni sud pogriješio kada je zaključio da je optuženi P. izvršio predmetno krivično djelo, a da je trebao zaključiti, a prihvatajući odbranu optuženog da je on imao umišljaj da drži predmet koji ne predstavlja oružje i koji je proizveden daleke 1898. godine u žalbi se u tom dijelu prvostepena presuda pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrdjenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. Prije svega iako stoji činjenica da se radi o revolveru koji je služio kao oružje u prvom svjetskom ratu vještak ballističke struke M. M. je u svom nalazu i mišljenju, a koje je prvostepeni sud pravilno prihvatio, naveo da je utvrdio da preciznost ovog revolvera nije umanjena, da je revolver funkcionalno ispravan i da može ispaljivati pištoljsku municiju cal. 7,65 mm i revolversku municiju cal. 32. Imajući u vidu da optuženi nije sporio da je u svom stanu držao pomenuti revolver, a da za to nije imao propisanu dozvolu kao i kutiju metaka 7,65 mm i ovaj sud nalazi da je on počinio predmetno krivično djelo. Optuženi je suprotno čl. 24. i 27. Zakona o oružju neovlašćeno držao pomenuti revolver koji predstavlja vatreno oružje i neovlašćeno nabavio i držao municiju kako je to detaljno opisano u izreci pobijane presude. Za držanje oružja i nabavku municije nije imao odobrenje nadležnog organa. Optuženi je znao da nema dozvole za predmetni pištolj kao i da nema ovlašćenja za nabavku predmetne municije pa kako je znao da se bez te dozvole odnosno ovlašćenja isto ne može držati, odnosno nabavljati on je djelo počinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan zabranjenosti radje, a kako je i pored toga preduzimao to je istu i htio.

Kod ovakvog stanja stvari navodi iz žalbe branioca ovog optuženog, a koji su u suštini u istom pravcu, su bez ikakvog značaja za drugačiju odluku suda.

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje, a po utvrdjenju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je našao da je optuženi počinio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz, pa ni Krivični zakonik nije povrijeđen na štetu optuženog, a što se navodi u žalbi branioca optuženog, i o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Ispitujući kaznu zatvora ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdilo sve okolnosti koje u smislu čl. 42. Kz utiču da kazna bude manja ili veća. Tako je prvostepeni sud od olakšavajućih okolnosti na strani ovog optuženog, utvrdio, a potom i cijenio da je porodičan čovjek, otac jednog maloljetnog djeteta, a od otežavajućih da je ranije osudjivan. Imajući u vidu da je optuženi ranije osudjivan i ovaj sud nalazi da je izrečena kazna od strane prvostepenog suda u trajanju od 3 mjeseca dovoljna, ali i potrebna da se ostvari svrha kažnjavanja iz čl. 32. Kz, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. st. 2. Kz zbog čega nije u pravu branilac optuženog kada

se zalaže za njegovo blaže kažnjavanje.

Nasuprot iznijetom Apelacioni sud je uvažio žalbu branioca optuženog C. V., a povodom te žalbe, a po službenoj dužnosti i u odnosu na optuženog P. M., ukinuo prvostepenu presudu u osudjujućem dijelu u odnosu na ove optužene i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno sudjenje jer je našao da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp-a, odnosno da je izreka pobijane presude pod I 1, a u odnosu na optuženog C. V. i P. M., nerazumljiva i međusobno protivrječna i protivrječna sa obrazloženjem, a postoji protivrječnost između navoda sadržanih u ispravama odnosno zapisnicima, o iskazima datim u postupku i onome što se o tome navodi u razlozima presude, odnosno da nema razloga o odlučnim činjenicama u odnosu na krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kazna za koje je oglašen krivim optuženi C. V. u osudjujućem dijelu presude pod I 2. Naime, u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu pod I sud je naveo da su optuženi C. V. i P. M. po prethodnom dogovoru kupili i prenosili opojnu drogu kokain nakon čega se navodi način kako su ove radnje preduzeli, kada se između ostalog navodi da su u 62 kolete asfaltne pokrivke smjestili 202 kg. kokaina, od čega je aktivnog opojnog principa u 60 koleta bilo 58,8 kg. a u 2 kolete najmanje 213,51 kg. da bi nakon ovoga dalje sud naveo da je opojna droga kokain u 60 koleta bila u količini od 190 kg. od čega je 58,8 kg. aktivnog opojnog principa što je utvrđeno nalazom italijanskih vještaka hemijske struke Regija Calabria dok su 2 kolete u kojima se nalazilo 12 kg. kokaina od čega najmanje 213,51 gr. aktivnog opojnog principa, da bi sud nakon svega toga između ostalog naveo da su od optuženog P. M. privremeno oduzete 2 kolete asfaltne pokrivke sa oznakom "Z/O" sa 12 kg. opojne droge kokaina od čega najmanje 213,51 gr. aktivnog opojnog principa. Dakle, prvostepeni sud u iznijetoj izreci pobijane presude ističe da su optuženi iz inostranstva po prethodnom dogovoru neovlašćeno radi prodaje kupili i prenosili opojnu drogu kokain u tovaru koji je bio smješten u dva kontejnera obilježena oznakama Triu 5072243 i Tehu 7339209 u kojem se nalazilo 202 kg. kokaina da bi nakon toga sud naveo sklop riječi "od čega je aktivnog opojnog principa u 60 koleta bilo 58,8 kg., a u 2 kolete najmanje 213,21 gr. Dakle, po nalaženju ovoga suda nejasno je da li se u navedenim dva kontejnera navedenih oznaka nalazilo 202 kg. kokaina ili 58,8 kg. plus 213,51 gr. koji se označava kao aktivni opojni princip. Nejasno je koja je razlika između kokaina i aktivnog opojnog principa. Pored iznijetog nejasno je i protivrječno kada se navodi da je od optuženog P. M. privremeno oduzeto 12 kg. opojne droge kokaina od čega najmanje 213,51 gr. aktivnog opojnog principa. Dakle, nejasno je da li se radi o 12 kg. opojne droge ili 213,51 grama.

Pored iznijete nerazumljivosti i protivrječnosti izrike pobijane presude u navedenom dijelu postoji i protivrječnost između izreke presude i obrazloženja jer u izreci presude, stoji, a kako je već navedeno da se u dva kontejnera nalazilo 202 kg. kokaina, a u obrazloženju pobijane presude na strani 40-oj i 41-oj stoji da je sud iz zapisniča hemijske laboratorije Ministarstva unutrašnjih poslova Odjeljenje za javnu bezbjednosti Centralne direkcije policije za kriminal - službe policije za sudsku medicinu - Regionalni kabinet za Calabriju utvrdio da se u predmetnim kontejnerima odnosno koletama nalazilo ukupno 58,8 kg. aktivnog opojnog principa kokaina. Pored toga prvostepeni sud je takodje u izreci pobijane presude naveo da je u koletama koje su privremeno oduzete od optuženog P. M. pronađeno 12 kg. opojne droge kokaina od čega najmanje 213,51 gram aktivnog opojnog principa da bi se u obrazloženju pobijane presude na više mjesta naveo da je sud iz nalaza i mišljenja vještaka T. Đ. i N. B. utvrdio da se u predmetnim koletama nalazilo 213,51 gr. kokaina. Ova protivrječnost je posebna jer je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude na strani 57-oj naveo da nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka hemijske struke J. Č. kao i izjašnjenje istog vještaka koji je utvrdio količinu od 12 kg. opojne droge kokaina u dvije kolete koje su oduzete od optuženog P. M. od strane nadležnih organa MUP-a Srbije s obrazloženjem da je taj nalaz proizvoljan i suprotan nalazu i mišljenju vještaka hemijske struke T. Đ. i N. B., a koji nalaz je u potpunosti prihvatio prvostepeni sud, a koji su utvrdili da se u navedenim koletama nalazi količina od 213,51 gr. aktivnog principa kokaina.

Protivrječnost između onoga što se navodi u nalaza Hemijske laboratorije Regionalni kabinet za Calabriju, a koji se nalazi u spisima predmeta i onog što je sud naveo u razlozima presude je suštinska. Prvostepeni sud je na strani 56-oj naveo da je na hemijska laboratorija "Regio Calabria" utvrdila a u svojoj hemijskoj analizi od 18.2.2005. godine da u predmetnim koletama ima ukupno 58,8 kg. aktivnog opojnog principa kokaina. Na istom mjestu (nešto niže) prvostepeni sud ističe da je takodje nalazom Italijanskih vještaka hemijske struke Regija Calabria utvrđeno da se u 60 zaplijenjenih koleta asfaltnih laminata nalazi 190 kg. opojne supstance kokaina pri čemu je

utvrđeno da je ukupna količina 58,8 aktivnog principa u ovoj opojnoj supstanci. Međutim, iz nalaza hemijske laboratorije Regio Calabria od 18.2.2005.godine, a koji se nalazi u spisima predmeta stoji da je prilikom vještačenja procijenjeno da u 1.080 listova koji su sačinjeni i od kokaina ima ukupno 5.8806000 mg. (58,8 kg) istog aktivnog opojnog principa što je jednako količini od 2352240 aktivnih doza koje se mogu uzimati endovenskim putem (25 mg.) ili količini od 5.88060 aktivnih doza koje se mogu uzimati inhaliranjem (100 mg.) odnosno količini od 3.92040 aktivnih dokaz koje se mogu uzimati endovenskim putem (150 mg.). Dakle, u nalazu pomenute hemijske laboratorije nigdje se ne pominje količina od 190 kg. opojne droge kokaina već isključivo količina od 58,8 kg. što je protivrječno sa zaključkom prvostepenog suda, a protivrječnost je znatna i u odlučnoj činjenici što i predstavlja navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. Nezavisno od iznjetog sud je našao da se u spisima predmeta nalazi akt Republičkog tužilaštva pri sudu u Reggio Calabria Direkcija distrikta za borbu protiv mafije koji je dostavljen Specijalnom tužiocu Crne Gore kao odgovor na njegov dopis gdje se pod tačkom 1 navodi da je ukupna količina zaplijenjene opojne supstance oko 190 kg. ukupna količina aktivnog principa na koji je naidjen u gore navedenoj količini navedene supstance je 58,8 kg. a što se navodi pod tačkom 2. Nakon toga se navodi da se u prilogu tog akta dostavlja kopija Postupka utvrđivanja koji je izvršila sudska policija, a iz koje proizilaze navedeni podaci. Međutim, uz taj akt je dostavljen pomenuti nalaz hemijske laboratorije iz kojeg jasno proizilazi da je ta laboratorija utvrdila količinu od 58,8 kg. opojne droge kokaina. Sa iznijetih razloga prvostepena presuda u navedenom dijelu je morala biti ukinuta jer je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp-a.

Prvostepeni sud je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp-a jer u obrazloženju nije dao razloge o odlučnim činjenicama a koje se odnose na umišljaj optuženog C. V. da izvrši krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz. Naime, na strani 46-oj u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je naveo da se u potvrdi MUP-a RCG CB Berane, br. 220/04-2387 od 24.5.2004.godine konstatuje da je Centar bezbjednosti Berane, poklonio C. V. pištolj marke "Beretta" 92 fs f.br. G 29523 Z. Pored toga, a takodje u obrazloženju pobijane presude na strani 61-oj prvostepeni sud je naveo da je našao da je optuženi C. V. krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403. st. 1. Kz počinio sa direktnim umišljajem jer je postupao neovlašćeno tj. djelo je protivpravno što predstavlja bitno obelježje krivičnog djela, a koja okolnost ovom optuženom je bila poznata, jer je bio svjestan da nema potrebno ovlašćenje odnosno dozvolu za držanje predmetnog pištolja, odnosno municije. Međutim, prvostepeni sud ništa nije naveo u vezi postojanja predmetne potvrde iz koje proizilazi da je nadležni državni organ optuženom C. V. poklonio pištolj 24.5.2004.godine te da se ovom optuženom na tert stavlja da je u vremenskom periodu od 24.5.2004.godine do 24.12.2004.godine u svojoj kući u Beranama neovlašćeno nabavio i držao municiju i pištolj marke "Beretta" model 92 fs f.broja G 29523 Z, a to je pištolj koji mu je poklonio nadležni državni organ dana 24.5.2004.godine uz izdatu potvrdu. Dakle, optuženom je pištolj poklonjen istog dana od kada je prvostepeni sud utvrdilo da neovlašćeno drži predmetni pištolj. Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je morao, a u vezi tih činjenica iznijeti svoje stavove i dati zaključke da li je optuženi, a kako se navodi u obrazloženju bio svjestan uz postojanje pomenute potvrde i upravo u vrijeme kada mu je ona data da nema potrebno ovlašćenje, odnosno dozvolu za držanje navedenog pištolja. Prvostepeni sud je, a u okviru iznijetog bio dužan da utvrdi i da da jasne zaključke da li u navedenoj potvrdi postoji rok do kad je dužan optuženi izvaditi dozvolu za predmetni pištolj ili pak ako ne postoji koje su objektivne granice vadenja dozvole te dalje, a imajući u vidu da se optuženom stavlja na tert da je nedozvoljeno držao pištolj od 24.5. do 24.12.2004.godine da li je to rok koji prevazilazi uobičajeni način vadenja i sredjivanja dokumentacije za obezbjeđivanje dozvole za predmetni pištolj. Kako prvostepeni sud, a u vezi iznijetih činjenica nije dao valjane razloge to je takodje počinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka.

Optuženi P. M. kao ni njegov branilac nijesu podnijeli žalbu na osudjujući dio presude, a kojim je optuženi P. M. oglašen krivim za krivično djelo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300. st. 1. Kz, a u kom pravcu je žalbu podnio branilac optuženog C. V. pa je Apelacioni sud potvrdom te žalbe a po službenoj dužnosti i u odnosu na optuženog P. M. ukinuo presudu Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/09 od 9.3.2011. godine u osudjujućem dijelu i u odnosu na ovog optuženog i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno sudjenje. Apelacioni sud CG je u skladu sa odredbom čl. 402. Zkp-a našao da su razlozi zbog kojih je donio odluku u korist optuženog C. V. od koristi i za optuženog P. M. kao saoptuženog, a koji kao ni njegov

branilac nijesu podnijeli žalbu. Ovu pogodnost koja je sadržana u pravilu beneficijum coesionis (povlastica povezanosti) je primijenjena u odnosu na ovog optuženog, jer se radi o istoj pravnoj stvari u istom postupku, a njihova pravna situacija je po nalaženju ovoga suda potpuno ista zbog čega je bilo potrebno i u odnosu na ovog optuženog jednako postupati kao i na optuženog C. V. čiji je branilac podnio žalbu.

Sa iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
dana 20.9.2011.godine

Zapisničar
suda-vijeća
Maja Tošić, s.r.
Čolaković, s.r.

Predsjednik

Dragutin